

Skrevne Digte.

daterede 13 1819

Thorvaldsens Museums
ARKIV.

Sind

for

Thorvaldsen

ved Lio-hesten

d. 28 October 1819.

af

Jens Baggesen.

28/10 19 13

Den store Genius ei døer,
 Skiondt ofte Jorden den forlader,
 Den aabenbarer sig, som før,
 Endnu for Slægtens Myriader;
 Og stundom seer man dobbelt skion
 Med Krands om Tinding evig grøn
 I Kunstens allerjüngste Søn,
 Den allerældste Kunstens Fader.

Ved Verdens største Malers Død
 Vel Farvebilledkunsten døde;
 Men Rafael igien blev fød
 I Stubs nys svundne Morgenrøde;
 Og, Held os! end i Morgenglands,
 I alle Farvers Trylledands
 Paa Veien til Apelles's Krands
 En Eckerberg endnu vi møde!

Og Digtkunsten ei sov hen,
 Af den fik Verden endnu meere:
 Homer gik i Virgil igien,
 Virgil i Dante, han i fleere—
 Yi andre Digtre, store, smaa,
 Hvoraf tolv fiorten nu, som saa,
 Laa hver af hine største gaad,
 Hvert Efteraar paa ny florere!

Men, hvad i Marmor evigt staaer,
 Derpaa man sieldnere mon støde—
 Det er idag to tusind Aar,
 At Phidias, den gamle, døde—
 See, Clio smiler med Behag
 Laa Danmarks Dronnings Fødselsdag
 I vor Beundrings Vennelag
 Ved Mandens pludselige Møde!